

ת"פ 3802/10/12 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 3802-10-12

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

מדינת ישראל

נ ג ד

פלונית

נוכחים:

גזר דין

ב"כ המאשימה עו"ד שטורק
הנאשמת וב"כ עו"ד עמית דויטשר

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של סיוע לסחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא, לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") וסעיף 31 לחוק (X6), וסחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק.

כתב האישום המתוקן מחזיק שבעה אישומים.

בעניין:

במועדים הרלוונטיים היתה הנאשמת בת זוגו של ע.ג. (להלן: "ע"). בחודש 7/12 סיכמו ע' והנאשמת, כי הנאשמת תסייע לו לסחוט באיומים אזרחים אשר יפנו לקבל שירותי מין מיצאניות. ע' יאתר את האזרחים, והנאשמת תכתוב פתק, בו תציין את פרטי האירוע ואת מספר הטלפון ליצירת הקשר.

אישום ראשון

בתאריך 21.8.12 עקב ע' אחר ש.ש. (להלן: "המתלונן"), אשר הגיע סמוך למרכז קניות ברכבו, וקיבל שירותי מין מיצאנית. לאחר מכן נכנס המתלונן למרכז הקניות וע' הניח על רכבו פתק, בו כתב את מספר הטלפון הנייד שלו. יומיים לאחר מכן כתבה הנאשמת בהנחיית ע', פתק, בו נאמר כי קיים דיסק וידיאו המתעד את המפגש לפני יומיים, ועדיף כי יסגור את העניין מולו, לפני שהדיסק יועבר לאשתו. ע' הניח את הפתק על רכבו של המתלונן. המתלונן שחש פחד יצר קשר עם ע', ונדרש לשלם לו ולנאשמת 20,000 ₪. בהמשך, הסכים ע' להפחית את הסכום ל- 13,000 ₪, והנחה את המתלונן להשאיר את הכסף אצל עובד בתחנת דלק. בהמשך, דרש שוב ע' כסף מהמתלונן, אך המתלונן סיפר לאשתו אודות המפגש עם היצאנית, והיא התקשרה לע' והודיעה לו כי היא יודעת ושיפסיק להטריד את המתלונן.

אישום שני

בתאריך 22.8.12 עקב ע' אחר ג.ק. (להלן: "מתלונן 2"), אשר קבל שירותי מין מיצאנית. ע' עקב אחרי המתלונן עד שנכנס לביתו, והניח מעטפה ובה פתק אותו רשמה הנאשמת, לפיו המפגש עם היצאנית הוסרט. המתלונן התקשר לע', וזה דרש ממנו 20,000 ₪.

אישום שלישי

בתאריך 19.8.12 הבחין ע' ברכבו של ח.ו. (להלן: "מתלונן 3") אשר חנה בסמוך למרכז קניות ועליו רשום מספר הטלפון הנייד של המתלונן. ע' סיכם עם הנאשמת שתתקשר למתלונן ותאמר לו כי יש ברשותה סרט וידיאו המתעד אותו במפגש עם בחורה, וכי עליו לשלם 10,000 ₪. במידה ולא יעשה זאת, תעלה את הסרטון ליוטיוב ואף תשלח אותו לאשתו. המתלונן ניתק קשר עם הנאשמת, לכן שלחו אליו ע' והנאשמת הודעת טקסט בה איימו להרוס את חיי במידה ולא ישלם.

אישום רביעי

בתאריך 27.8.12 עקב ע' אחרי א.ס. (להלן: "מתלונן 4") אשר קיבל שירותי מין מיצאנית. כשחזר מהמפגש לביתו הניח ע' בבית מעטפה ובה מכתב אותו כתבה הנאשמת, לפיו, יש בידה סרט וידיאו המתעד את המפגש, ועדיף שיצור עימם קשר כדי שהסרט לא יהרוס את משפחתו. אשתו של המתלונן ביקשה מחברתה ליצור קשר עם ע', וע' איים אם לא ישולם לו הסך של 20,000 ₪, הדיסק יגיע לאשתו של המתלונן או יפורסם באינטרנט.

אישום חמישי

בתאריך 3.9.12 עקב ע' אחרי א.ק. (להלן: "מתלונן 5"), אשר קיבל שירותי מין מיצאנית. כשחזר מהמפגש לביתו, הניח ע' מעטפה ובה מכתב אותו כתבה הנאשמת, לפיו, יש בידה סרט וידיאו המתעד את המפגש, ועדיף שיצור עימם קשר כדי שהסרט לא יהרוס את משפחתו. אשתו של המתלונן הגישה תלונה במשטרה. שוטר התקשר לע', ובמהלך השיחה איים ע' על השוטר כי הוא מקציב לו שעה על מנת לגייס 20,000 ₪.

בתאריך 6.9.12 עקב ע' אחר א.פ. (להלן: "מתלונן 6"), אשר קיבל שירותי מין מיצאנית. כשחזר מהמפגש לביתו הניח ע' מעטפה בה מכתב אותו כתבה הנאשמת, לפיו, יש בידה סרט וידיאו המתעד את המפגש, ועדיף שיצור עימם קשר, כדי שהסרט לא יהרוס את משפחתו. בתאריך 7.9.12 הבחין המתלונן במעטפה ויצר קשר עם ע' שדרש ממנו 20,000 ₪. המתלונן ביקש לשלם רק 10,000 ₪. ע' הסכים והורה למתלונן להגיע לשוק הבדואי בבאר שבע, להניח את הכסף בפח אשפה, ושם הטמין ע' עבורו את הדיסק עם סרט הווידאו. לאחר שלקח את הכסף, התקשר ע' שוב למתלונן ודרש את יתרת הכסף. המתלונן אמר כי אין לו. ע' איים כי יפרסם את הסרטון ויהרוס למתלונן את חיו.

אישום שביעי

בתאריך 7.6.12 נסע א.כ. (להלן: "מתלונן 7") ברכבו למקום שומם באזור נחל בקע, הפשיל את מכנסיו ואונן. ע' שעקב אחרי המתלונן הסריט אותו באמצעות הטלפון הנייד. בהמשך, עקב אחריו עד ביתו, והניח פתק ובו רשום מספר הטלפון הנייד שלו. המתלונן התקשר לע' וע' איים עליו שהוא תיעד אותו במצלמת וידיאו, ואם לא ישלם 20,000 ₪, הסרטון ישלח לכל מכריו. המתלונן הסכים, אך טען כי יכול לשלם רק 5,000 ₪, ואת היתרה בהמשך. למחרת, הדרך ע' את המתלונן להעביר את הכסף לידי אדם בשגב שלום. בהמשך העביר המתלונן עוד 10,000 ₪ לע', וע' הודיע לו כי שרף את הסרטון. למחרת יצר ע' קשר עם א.כ. ודרש ממנו 10,000 ₪ נוספים אם הוא מעוניין לקבל את הסרטון לידיו. בתאריך 24.6.12 הגיע ע' או מי מטעמו לחניית ביתו והניח על שמש הרכב מעטפה, עליה רשום מספר טלפון הנייד של ע' ובתוכה דיסק המכיל את הסרטון, וזאת כדי להניא את המתלונן למלא אחר דרישותיו. בהמשך הגיע ע' לביתו של המתלונן ותלה על דלת הבית פתק אותו רשמה הנאשמת, ובו נאמר כי עדיף לו לסגור את החוב לפני שהדיסק יהרוס לו את החיים. המתלונן פנה למשטרה.

על פי הסדר הטיעון תוקן כתב האישום לנוסח ה"ל", הנאשמת הודתה והורשעה. לא הייתה הסכמה לעניין העונש לנאשמת אין עבר פלילי.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת בת 26, נשואה ללא ילדים, עלתה לישראל עם אמה מאוקראינה, סיימה 12 שנות לימוד, שירתה שירות צבאי מלא כמאבטחת מתקנים ב-___, ועם סיום שירותה הצבאי החלה לעבוד בתחום האבטחה. כיום עובדת בחנות ל-___ . הנאשמת סיפרה כי היא נשואה לע' על פי הדין השרעי, לאחר שאילץ אותה להתאסלם. במערכת היחסים הזוגית עימו חוותה אלימות פיזית, רגשית וכלכלית. לדבריה חשה חלשה מולו, וחששה שיפגע בה או באמה, ולכן לא פנתה לקבל עזרה. גם כיום מציינת הנאשמת כי היא חוששת מפניו בהליך הגירושין.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת רגישה, חלשה, ובעלת קיום אישיותיים בלתי בשלים. הנאשמת הודתה ולקחה אחריות. לדבריה, בעת ביצוע העבירה ניהלה עם ע' מערכת זוגית שלווה באלימות רגשית ופיזית כלפיה. הוא ביקש ממנה לכתוב את מכתבי הסחיטה, ומאחר שחששה שיפגע בה, מילאה אחר בקשותיו. הנאשמת הביעה צער וחרטה על מעשיה ואמפטיה רבה לנפגעים.

במהלך ניהול ההליך, במסגרת פיקוח מעצרים, טופלה הנאשמת על ידי שירות המבחן בשיחות פרטניות. שירות המבחן התרשם כי נתרמה משיחות אלה, החלה בתהליך שינוי אופן ניהול חייה, מצאה עבודה, והחלה לשנות דפוסי התנהגות ומחשבה המעכבים אותה. שירות המבחן ממליץ על עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, אשר ילווה בצו מבחן, במסגרתו תשולב הנאשמת בטיפול פרטני, שיאפשר לה לרכוש כלים להתמודדות במצבי החיים השונים. מאסר בפועל, יוביל לרגרסיה בתהליך השיפור בו החלה.

בעניינה של הנאשמת הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה נמצאה כשירה לריצוי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על חומרת העבירות וריבויין, לאורך תקופה ארוכה ובשיטתיות. על כן, לטענתו, יש לדון את הנאשמת לעונש מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים. הערכים המוגנים בהם פגעו מעשי הנאשמת הם כבוד האדם, קניינו וביטחונו. מתחם העונש ההולם הוא בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר, בין היתר בהתאם לעונש שהושת על השותף ע'.

ב"כ הנאשמת עותר שלא להחמיר עם הנאשמת, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית עליה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, נוכח נסיבותיה האישיות המיוחדות. הנאשמת אישה חלשה ללא משפחה תומכת, נפלה קורבן למערכת יחסים אלימה עם ע', נישאה לו לאחר שהמירה את דתה, והוא השתלט על חייה, הכה אותה באופן קבוע, ניצל את מרותו, וגרם לה לבצע את המעשים מחמת פחדה ממנו. טרם היכרותה עמו סיימה הנאשמת 12 שנות לימוד, שירתה שירות צבאי מלא, וניהלה אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. הנאשמת אף שהתה כמעט חודשיים במעצר. עוד הוסיף, כי הנאשמת עוברת כעת הליך שיקומי, הכולל צדק מאחה מול הקרבנות. לכן, חלים בנסיבות העניין סעיפים 40א ו-40ד לחוק העונשין, וניתן לחרוג מהמתחם לקולא.

הסניגור הגיש גזר דין מת"פ 40362-11-11, המלמד על כך שע' הורשע בשתי עבירות אלימות נגד הנאשמת, אשר בוצעו מספר חודשים לפני המעשים נשוא האישום הנדון.

הנאשמת הביע צער וחרטה, והסבירה כי חיה תחת פחד ואלימות פיזית בידיעה כי לא תוכל לברוח מבעלה, ובמחשבה שכך יפסיק להכות אותה.

בתאריך 14.10.13 נגזר דינו של ע' בהסדר טיעון, והושת עליו עונש מאסר בן 36 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

הערך החברתי שנפגע מהעבירות נשוא האישום הינו ביטחון הפרט, הן במישור הרכושי והן במישור האישי, וצנעת חייו. בע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' פטריק כהן (2013) נאמר על עבירה זו כי:

"היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנסחט פחד ואימה... ניצול סחטני חוזר, לאורך זמן, הוא נסיבה מחמירה, ובהביאנו בחשבון את שיעור מידת הרחמים שבידינו להכיל, עלינו להפנותה כלפי הקרבן". ובע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' אבן 0 עווד (2007) נזדמן לי לומר: "אכן, ערים אנו לכך שהנסחטים במקרים רבים אינם נכונים להתלונן פן יבולע להם, והרי אין ניתן להעמיד שוטר ליד כל נסחט 24 שעות ביממה. לפיכך נודעת חשיבות מרובה להרתעת הסוחטים. יתר על כן, המדובר בעבירות שיש בהן שפל מדרגה מוסרי מיוחד..."

מידת הפגיעה היא בטווח הבינוני. מחד, אין מדובר באיומים בנקיטת אלימות כנגד הקורבנות, אך מאידך, האיום לחשוף פרטים שיש בהם כדי לפגוע בשלמות משפחותיהם של הקורבנות, הוא איום קשה. מדובר גם במספר רב של עבירות וקורבנות.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי את הדעת גם להוראות סעיף 40ט(א)(2) לחוק, לפיו בקביעת המתחם ואשמו של הנאשם יתחשב בית המשפט גם ב: "**חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**".

הנאשמת, כך עולה מהתסקיר ומגזר הדין שניתן נגד ע', השותף לעבירה, היתה אשה מוכה. מכאן, שטענתה, לפיה ע' אילץ אותה לכתוב את הפתקים, אינה חסרת בסיס. בנוסף, תפקידה של הנאשמת בפרשה הסתכם בכתיבת הפתקים ורק פעם אחת שוחחה עם המתלונן.

גם נסיבות אלה יובאו בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם.

טווח הענישה הנהוג בעבירות סחיטה באיומים, מגוון, ונע בין עונשים מקלים של מאסר מותנה ומאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד מספר שנות מאסר, כאשר המדד הוא מספר האירועים, היקפם, אופיים, משכם, סוג האיום, גובה סכום הסחיטה, נסיבות המעשה וזהות הנסחט.

להלן פסיקה רלוונטית:

ת"פ (מחוזי י-ם) 41764-08-11 מדינת ישראל נ' ספיר (2012) - בית המשפט השית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע בכך שסייע לחברתו לסחוט באיומים את המתלונן. הנאשם השאיר לו הודעה קולית בטלפון ועורר פחד בלב המתלונן. לנאשם אין עבר פלילי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 11700-10-09 מדינת ישראל נ' חייר ואח' (2011) - בית המשפט השית על שלושת הנאשמים 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש, בכך שאיימו על שלושה קטינים בשלושה אירועי סחיטה שונים, על רקע חשד כי היו מעורבים בגניבת תכשיטים מבית בן משפחתם. הנאשמים הורשעו אף בעבירות נלוות של קשירת קשר ותקיפה. הנאשמים מנהלים אורח חיים נורמטיבי ועברם הפלילי אינו מכביד. בין שיקולי בית המשפט נלקחה גם העובדה כי הנאשמים והמתלוננים שכנים, ונערכה ביניהם סולחה.

ת"פ (מחוזי י-ם) 45404-09-12 מדינת ישראל נ' שי חכמיאן (2013) - בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לסחיטה באיומים. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם שימש שלוחו של אחר לגביית דמי חסות מכספי הימורים. הנאשם ללא עבר פלילי, לאחר שירות צבאי. בגזר הדין התייחס בית המשפט גם לעונש שהושת על נאשם העיקרי (10 חודשי מאסר).

ע"פ 8116/11 מחמד עלקם נ' מדינת ישראל (2012) - בית המשפט המחוזי בירושלים השית על המערער 12 חודשי מאסר. על פי עובדות כתב האישום, המתלונן ביקש את עזרת הציבור בחיפוש בנו ואף הציע פרס כספי. המערער הודיע לאב כי הוא מתווך בינו לבין החוטפים וביקש להעביר לידיו 5,000 ₪ אחרת בנו יישחט. הנאשם ערך סולחה עם מתלונן ואף שילם לו 7,000 דינר. עברו הפלילי קל ונסיבות חייו קשות. בית המשפט העליון דחה את הערעור ועמד על חומרת העבירה, התכנון המחושב והאכזרי, וההתמדה עד סיום המזימה.

ת"פ (תל אביב) 44419-03-13 מדינת ישראל נ' יסמין נגר-לב (2014) - בית המשפט השית על הנאשמת 18 חודשי מאסר בכך שאימה על המנוח- המתלונן כי תספר לאשתו אודות רומן שניהלה עמו. המתלונן שחש מפירוק נישואיו, העביר לה כספים, ובשלב מסוים אמר לה כי אם לא תפסיק לסחוט אותו ישם קץ לחייו, וכך עשה. נסיבות חייה של הנאשמת קשות, ובעברה אף שהתה במקלט לנשים מוכות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הראוי בנסיבות אלה נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר. בשל מצבה הסוציאלי לא הושת פיצוי או קנס.

ע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' פטריק כהן (2013) - בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 13.5 חודשי מאסר בפועל, בגין שתי עבירות של סחיטה באיומים, שבוצעו תוך חודש. בעת ביצוע המעשים היה המשיב אסיר ברישיון. בית משפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 24 חודשי מאסר .

ע"פ 3304/12 פלוני נ' מדינת ישראל (2013) - בית המשפט המחוזי השית על המערער 28 חודשי מאסר, בגין סחיטה באיומים ותקיפה חבלנית של המתלוננת. המערער והמתלוננת (אשה נשואה) ניהלו רומן. המערער צילם את המתלוננת בעת קיום יחסי מין, ודרש ממנה כסף, בתמורה לאי פרסום הקלטת. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי העונש אינו סוטה מהרף המקובל, בייחוד לאור תוספת עבירות האלימות.

בשקלול כל המרכיבים דלעיל, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה, חלקה של הנאשמת באירועים, מידת אשמה נוכח היחסים בינה לבין השותף העיקרי, מדיניות הענישה הנהוגה, ומספרם הרב של האירועים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו בין 12-24 חודשי מאסר.

עם זאת, החלטתי לחרוג מהמתחם בנסיבות העניין, נוכח שיקולי שיקום, כאמור בסעיף 40 לחוק.

לאחר הגשת כתב האישום, שולבה הנאשמת בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן, ונתרמה ממנו. היא אף פתחה בהליך גירושין מבעלה, למרות חששותיה. מאסר בפועל יביא לרגרסיה, כאמור בתסקיר.

בנסיבות אלה אני סבורה כי נכון יהיה לחרוג ממתחם העונש ההולם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, במעון נתיב קט בנתיבות, החל מיום 27.4.14. מתקופה זו לא תנוכה תקופת המעצר, בת חודשיים ימים.
2. שניים עשר חודשי מאסר על תנאי, שלא תעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשעה בתיק זה.
3. אני מעמידה את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
4. הנאשמת תפצה כל אחד מהמתלוננים בסך 2,000 ₪ (סה"כ 14,000 ₪). הפיצוי ישולם ב- 14 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מתאריך 10.3.14 ואילך.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.